

Takaisku tenniksessä

Wimbledon on tenniksen mekka. Jokainen huippupelaaja haaveilee kerran voittavansa Vimpelin. Valmentajat kokoontuvat tähän englantilaiseen esikaupunkiin oppiakseen uusia alan virtauksia.

Tennistoimittajat haluavat päästä omiin erikoisaitioihinsa näkyäkseen edes vilaukselta telkarissa. Jutut halutaan päivätä paikan päältä, vaikka parempaa jälkeä syntyisi omissa kammiossa.

Tenniskansa jonottaa yökaudet saadakseen jonkinmoiset paikat, koska englantilaisten lipunmyyntisysteemi on niin älytön. Muuallehan lippuja voi buukata etukäteen moin eri tavoin.

Tennisfriikin perinteisiin on kuulunut vetelehtiminen edeltävänä sunnuntaina pelaajien harjoittelualueella. Sinne on vähän epävirallisesti voinut livahtaa Wimbledonin museon kautta. Kikka ei tuntunut olevan ihan yleisesti tunnettu. Vimpelin virkamiehet varmasti tiesivät tilanteen, mutta eivät puuttuneet siihen.

Pelaajat harjoittelivat valmentajiensa johdolla vakavasti ja hioivat viimeisimpiä kuvioitaan. Nurmikenttään on useimmille uusi ja vaikea. Harjoittelua seuraamalla kykeni jopa ennustamaan ottelujen suuntaa. Loukkaantumiset paljastuivat.

Mutta tänä vuonna kaikki oli toisin. Nuoret itäsaksalaisilta vopoilta vaikuttavat kerberokset vartioivat paikkoja ja estivät puikahtamisen harjoituskentille. Huomasin, että toista kautta voisi onnistua. Pääsimmekin kätevästi kolmisensataa metriä. Sitten eteemme syöksähti sinipukuinen stuertti ja kysyi passejamme. Ei löytynyt päteviä. Ei ollut apua sujuvista selityksistäkään. Kaveri tarttui melkein raiveleihin ja johdatti meidät museon ovelle.

Istuskelimme pettyneinä. Pian eräs paikallinen tuttavamme yritti sulautua työntekijöiden joukkoon ja kulkeutua edemmäs. Vopo otti hänet armotta kiinni. Istuskelemme ja manailemme. Uusia yrittäjiä ilmaantuu, mutta valvonta pitää.

Nuori valvoja silmäilee meitä alta kulmin. Hän on selvästikin päättänyt, että nuo eivät ainakaan pääse tästä ohi. On turha enää päivystää.

Täksi vuodeksi määräyksiä on muutenkin kiristetty. Sisään saa viedä vain yhden pehmeän pakaasin. Isommat ja kovemmat pitää jättää säilytykseen. Mutta onneksi yksi näyttää säilyneen. Janojuomaa saa viedä mukanaan yhtä viinipulloa tai kahta puolen litran oluttölkkiä vastaavan määrän.

No, aikamme ihmeteltyämme päätämme lähteä keskustaan kiinnostavampiin museoihin. Ja sitä paitsi pitää painua ajoissa pehkuihin, että herää aamuyöstä jonottamaan. Tennikseen.

pajen